

של דבר אין ההוצאות נופלות בהרבה מאלו הכרוכות בהקמתו של מבנה קבוע יותר.

האבסת תחמיץ חרפי

אחד מאיכרי אוהיו מצא כי האבסת תערובת של תחמיץ תירס ותחמיץ חלבוני הנה הדרך הטובה ביותר לחסוך במספוא חלבוני קנאי. בתחילה הוגשה התערובת רק לעגלות אולם אחר כך החלו להגישה אף לבהמות מבוגרות, הן למטרות חלב והן לבהמות מגועי בשר. תערובת התחמיצים, בתוספת המזון המרוכז מוגשת במעורב באמצעים מיכאניים באיבוסים שבחלקות המרעה (במקרה של בהמות לבשר). איכרים שנים התאימו לעצמם שיטות האבסה שונות והצליחו למכן כמעט כליל את ההאבסה. אחד מהם נהג למלא את מחצית המיכל בתחמיץ חרפי; לכסותו ארעית ביריעה פלסטיקית, אחר כך לגלותו שוב ולהוסיף עליו תחמיץ תירס ואז, בבואו לפרוק מנות עבור בהמות תירס, הוא חותך מן התחמיץ פרוטות אנכיות שמחציתן תחמיץ חרפי ומחציתן תחמיץ תירס. צ'אסטר צ'רלס

(מתוך „דה פארם“, חוברת אביב 1958)

נקבים ביריעות מעודדים התעפשות, אולם אפשר לתקנם על ידי טלאים. יש לגדור ערימות כאלו כדי למנוע נזקים ליריעות על ידי בעלי חיים שונים. בדרך כלל יש לסלק כל גורם אפשרי לניקוב ביריעות.

הטיפול ביריעות אינו נוח ביותר. אין להחליק את היריעה מעל הערימה, אלא יש לגללה. יש להשתדל ולהימנע מלדרוך עליה. צמיגים ישנים יכולים להוות משקלות טובים להחזקת היריעות על מקומן. צינור כבאים ישן ממולא בחול יכול לשמש לגלילת היריעה סביבו.

ערימות תחמיץ מכוסות ביריעות פלאסטיות הינן יותר בבחינת אמצעי חירום, לאחסנת עודפי תחמיץ. הן משתמרות טוב יותר בהיותן קטנות. 50 עד 80 טון לערימה. זוהי בערך הכמות שניתנת לעירום תוך יום, או אף פחות מזה. יש לכסות את הערימה מיד.

שיעור ההוצאות של מיכלי החמצה מסוג זה נראה כנמוך ביותר, אך יש לזכור כי היריעות מתקיימות רק לעתים רחוקות שתי עונות ובר"ך כלל מתבלות הן תוך עונה אחת, כך שבסופו

המדענים לומדים לדעת כיצד מיוצר סוכר החלב

מדעני החלב מהאוניברסיטה במינסוטה (ארה"ב) גילו את סוד יצירת הסוכר בעטיניה של הפרה. הם ייצרו בהצלחה את הלאקטוז (סוכר החלב) מחוץ לעטין הפרה, בהשתמשם בסוכר מהדם ובאנזימים (תססים) שהפרידו מריקמת העטין. למעלה מתריסר של אנזימים מעורבים בתהליך זה. הם „טבעו סימנים“ (ייחדו) בסוכר הדם באמצעות פחמן ראדיואקטיבי ועקבו אחר התהליך במונה גייגר עד שנוצר סוכר החלב. הטכניקה הראדיואקטיבית הזו איפשרה למדענים לגלות איזה הם האנזימים ואיזה תרכובות אחרות מעורבים בתהליך זה.

אמנם לתגליות אלה אין שימוש מעשי לאלתר, אולם על ידי כך הורחבת והועמקה ידיעת המדענים על הנעשה בעטין הפרה בשעת יצירת החלב. הם מזכירים, אגב, את העובדה שההורמון אוקסיטוצין נתגלה בראשונה ב־1920 ורק כעבור 10 שנים נודע לאנשי המדע שהורמון זה גורם ל„הורדת החלב“ בתחילת החליבה.

הפטמות המיותרות בעמיני הפרות

מומחה לגידול בקר חלב באחת האוניברסיטאות שבארה"ב מיעץ לבוקרים להסתכל יפה בפטמות של העגלות הרכות, ואם מוצאים פטמות מיותרות (שלמעלה מ־4 הנורמאליות) יש לסלקן בטרם תגיע העגלה לגיל של חודש; דבר זה ימנע התפתחות בלתי סימטרית של העטין.